

ՄՇԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կէս տարեկանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 7 կոպեկով.
Թիֆլիսում գրվում են միայն խմբագրատան մէջ.
Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և առն օրերից)
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով.
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խաւքանչիւր բառին 2 կոպեկ.

Եփեմիա Միսակեան, Գրիգոր, Սարգիս, Աղէքսանդր և Տիգրան Վարդանեանները, Մարիամ Աւետիսեան, Նարեկոզա Մելիքեան, և Սրբուհի Պօպեան յայտնելով առաջինը իր ամուսնու, իսկ վերջինները իրանց հօր՝

ՄԻՔԱՅԷԼ ՎԱՐԴԱՆԵԱՆՑԻ

մահը, խնդրում են խոնարհաբար իրանց ազգականներին և ծանօթներին շնորհ բերել յուզարկաւորութեան, որը տեղի կունենայ Հինգշաբթի, հոկտեմբերի 8-ին, ժամի 10-ին սեփական տնից, Ստարո-Ինստիտուտակի փողոցը, դէպի Մոզնու սուրբ Գէորգ եկեղեցին: Հողհանգիստը կը կատարվի չորեքշաբթի, երեկոյեան ժամի 6-ին:

1—1

ԲՈՒՄԱՆԿԱՎՈՒԹԻՒՆ

Ներքին Տեսութիւն. Գաղատանական գործ. խօշորս և պատ. Նամակ խմբագրին. Նամակ խօշորս. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՒԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Բնական թողութիւն. Գրական խօշորս. Գրքեր. Իտալիա և երկրագնացական դաշնակցութիւն. Հայոց լեզուն Բոլորիպատ. Բնաշի հայոց թատրոնը. Հայերը Չիկագոյում. Արտաքին լուրեր.—ԽԱՌՆ ԼՈՒՍՆԱԲԵՐ.—ՀԵՌԱՎԻՆՆԵՐ.—ԲՈՐՈՒՄ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍՈՒՄԱԿԱՆ. Կողմանց ֆիլիսոփայ.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀՈՒՍԱՍՏԱՆԱԿԱՆ ԳՈՐԾ

Հոկտեմբերի 3-ին և 4-ին քննվում էր Թիֆլիսի դատատանական պալատում մի քանիսն ազգային գործ, որը թէև ինքն ըստ ինքեան ոչինչ նշանակութիւն չէր ներկայացնում, քանի որ այս տեսակի գործեր, ինչպէս պատմութիւններ և գրքերին կը ըստի տալ մեզ մօտ շատ սովորական բաներ են և մեր դատարաններում այդ տեսակի գործեր տարին տասն և երկու անգամ են քննվում: Բայց այս անգամ պալատի քննական բաժնի դատիչը այնուամենայնիւ լի էր բարեկամութեամբ հասարակութեանը: Մասնաւոր բարեկամի էին ունենողի կանաքը: Գործի հետաքրքրութիւնը լիկ դրամունք էր, որ մեղադրանքները միայն, յոյն Բարխանովից, որ պաշտպանում էր Մոսկովայի հուշակոթող փաստաբան, երբեքուս հաստատարանաբար Պէթկախո:

Ահա գործի ելակետը. Եթովպոսիակ զորաբանուս մասնաճառ Վալիովի խնամութիւն անցայտ

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԿԶՈՂԱՆՑ ԳԻՔԻՆ
(Երկու թիւն)

I

Գարնանային մութ գիշեր էր. Զ... գիւղի ժողովուրդը ճանաչում նշում էր, ոչ մի աղաղակ, ոչ մի ձայն չէր լսվում ամբողջ գիւղի մէջ և խաւար գիշերվայ մտեղութիւնը երբեմն երբեմն խանգարում էր բուրբ անձանի վայրը:

Գիւղական անաղին գամիւր շնորհ ևս այդ գիշեր միտում էին խոր քնի մէջ. կարծես լուսնակի բացակայութիւնը էր պատճառ, որ ոչ մի տեղից հայ չէր լսվում. գիշերվայ այդ պահունքի մի ճանապարհորդ անցնէր այդ գիւղով անշուշտ աւերակ կը կարծէր նրան: Սակայն այս անվրդով խաղաղութիւնը շատ քիչ ժամանակ տեսնեց և մի քանի րոպէից յետոյ շնորհ մի անպիտի սարսափակի հայ բարձրացրին, որ ամբողջ գիւղը ոտքի կանգնեց. դեռ ևս գիշեր էր, գիշեր բառի բուն մտքով, երկնային դարձ լուսնակը վաղուց թափ էր կայած և արտան աչքերը միայն, այդ գիշեր, կարող էին մի բան տեսնել:

—Տղաք, ձեզ մասաղ, գոռայ Ոսկան սուրբ, շուտ արեք ձիաները ետաքեցեք *) և հետո և կեք:

—Ինչ կայ, ինչ, հարցրին ամենքը միաձայն:

*) Թափեցեք:

մարդիկ կրակ տուեցին և այրեցին խնամութիւնը. ապա, մի քանի ժամանակից յետոյ, իրան Վալիովի էլ փողոցում խանգարով սպանեցին: Ասուկան ընկաւ քաղաքի ուրիշ մասնաճառների վրա: Երբեք Ռուսաստանի ներքին նահանգներից նոր եկած հարուստ Վալիովի առեւտրական մրցութիւնից երկու կրեով, թշնամեան դիպք էին բռնել Վալիովի վերաբերմամբ: Երկու քննութիւնից յետոյ մեղադրեցան այդ յանցանքում Եթովպոսիակի մասնաճառներ՝ Լեան Արուշաձէ, յոյն Բարխանով, և Ալիքի, Միլադ-Բարառ ու Արա-Բարառ պարսիկները: Գործը քննվեց արդէն Եթովպոսիակի նահանգական դատարանում և հիմա անցկացաւ Թիֆլիսի դատատանական պալատը:

Գաղատանական պալատում նախադատ էր պարտի սնորհ Ծրանցով, իսկ անդամներն էին կարծովի և Վերիովի: Մեղադրում էր պալատի պիտակաբան օգնական Խոզովի: Մեղադրվածները երբեք Արուշաձէին և երկու պարսիկներին պաշտպանում էր փաստաբան Գ. Տեր-Ստեփանով, Ալիքի պարսիկը՝ փաստաբան Միլանովի, իսկ յոյն Բարխանովին՝ փաստաբան Պէթկախո:

Հոկտեմբերի 4-ին, գործը քննվեց յետոյ, դատատանական պալատը որոշեց. Բարխանովին և Միլադ-Բարառ պարսիկն արդարացի, իսկ միացածներին իրանց բոլոր իրաւունքներից զրկելով՝ դատապարտել տաժանակիր աշխատանքներին Վերիովի, 12 և 15 տարի ժամանակով:

Ուկան սպերը վրդովեց և կարծես թէ չէր ուզում անել թէ բան ինչու է, բայց գիւղացիները անդադար դառնում էին և հարցնում: Եվ արդի մի, Ուկան սպեր, ասն ինչպէս պատահեց:

—Կողմանց ֆիլիսոփայ թուրքի թուրքը *) փախցրել են, որ թուրքացին, չիլովիված բացակայեց Ոսկանը:

Այլ ևս հարցնողների ժամանակ չը կար, անմիջապէս գիւղի զաջ մարդկանցից 6 հոգի զինաւորվեցան և ձի նստելով ճանապարհ ընկան մօտակայ թուրք Ա... գիւղը:

Փախցրած տղան մի 17 տարեկան երիտասարդ էր. նկարագրած գիշերը տաւար արածացնելու յանկարծ տեսնում է, որ մի խամբը զինաւորված թուրքեր են գալիս, ուղում է փախչել, բայց չէ կարողանում և թուրքերը բռնելով ֆիլիսոփայ ու ձիու վրա նստեցնելով՝ փախցնում են թուրքացիներու համար. բարեխախտաբար մի ուրիշ տաւարած վաղելով գալիս է գիւղը և խանգարում է տալիս տղայի ծնողներին. գիւղի ժողովրդի մէջ մարդիկ ճանապարհ են ընկնում փախցրած ֆիլիսոփայի հետեւից:

Թէ այդ գիշեր և թէ երկրորդ օրը գիւղացիները ամբողջ խօսակցութեան առարկան կողմանց ֆիլիսոփայ էր. մէկ ասում էր, որ շատ հեռու տարած կը լինեն և անհար է դանել, միւսը պնդում էր, որ մօտակայ թուրք գիւղերից մէկում:

—Մի օր էլ անցաւ: Երեկոյեան Զ... գիւղը

ԹՕԼԵՐԱ ԵՒ ՊԱՍ

Կ. Պօլի «Հայրենիք» լրագրում կարդում ենք հետեւեալ յորոտածը պատ պահելու մասին.

«Հայ ժողովուրդը ջերմեանով երկիր-զածութեամբ հպատակած է միշտ հայրապետական որոշումներուն: Հայուն համար պահքը կենսական մաս կը կառնէ կրօնը և հաւատքը: Կարելի է ըսել թէ գաւառներու մէջ դարերէ ի վեր իրարու յաջորդող տան մը սերունդները երբէք չեն խաւարած իրենց պահքը: Այս է արդեօք պատճառը, որ հայերը շատ մեղմաբար են: Սակայն պէտք է ընդունիլք թէ Արեւմտեան եկեղեցին աւելի առողջարանական և զիտական հիմքու վրայ հաստատած է պահքը և ծովը, քան թէ Արեւելեան եկեղեցին: Արեւմտեան համար միս չուտելը պահք պահել է. կամ ռուսական ինչպէս ձուկը պահքը ուտելը չենք են. իսկ ժողովուրդի մէջ ամենցից զրկուի կը նշանակէ, և բացառիկ պարագայներու համար է:

Իսկ մեր վարդապետութիւնը պահքի համար բոլորովին տարբեր է. կամ խոհեցնել, մեղքներ, ձկնեղէն արտադրութեան են մեր պահքը ուտելը: Երբեք, և մեր ժողովուրդի մէջ կը նշանակէ ուտելը չենք են: Երբեք մեր թուրքացիները կը համարեն ըսել թէ Արեւմտեան պահքը կը համարապատասխանէ մեր նաւահատիքին, և ժողովուրդի մէջ մեր պահքին:

Արեւմտեան եկեղեցին այս ամենուն հետ միասին շատ ազատամտութեամբ կը վարուի պահքի մասին, և ի հարկին կամ անհատներու, կամ ընդհանրութեան հրաման կուտայ պահքը լուծել առժամայ կերպով: Մեր մէջ այսպիսի սովորութիւն չը կայ. պահք պահելու անկարողները եթէ խղճահարկն, հրաման կանոնն իրենց խառնովանային. կամ եթէ հրաման ալ չունեն, իրենց մեղքերու պարտքը սիւնակին մէջ կը բարդեն, և խոտովաւորութեան օրը միանալու հետ կը քշեն:

Բոլորայի համաճարակը հարկաբեց Վատիկանը կամ թուրքի ժողովրդին թուրքութիւն ընել պահքը լուծելու. և որովհետեւ կովկասի մէջ ալ կամ թուրքի ժողովուրդը կայ, այդ թուրքութիւնը հին ալ տարածուեցաւ, ու վերջերս Թիֆլիս, Արդեւանդրուսու և ուրիշ քանի մը տեղեր կամ թուրքի է լինելու փախցրած ֆիլիսոփայ, իսկ ոմանք էլ յուսահատված կարծում էին, որ աղային թուրքերը կը սպաննեն:

Ոչ գի համար այնքան դժուր չէր, այս շարաքայիկ համբաւը, որքան ֆիլիսոփայ նշանած սիրուն Նախշուրին համար. երիտասարդ աղջկայ սիրտը կաշկանդակեց ջրային սարսուռով այդ լուրին իննաւորուս պէս և չը գիտէր ինչպէս վրէժխնդրի լինել թուրքերից: Մէկ նրա մտքով անցնում էր, որ տղամարդու շորեր հագած ձի հեծնու և վերապահներին հետ գնայ, մէկ էլ ուղում էր մի երկու օր սպասել և տեսնել գիւղացիների փնտրելու հետեւանքը. սիրուն աղջիկը չէր լաց լինում, նրա աչքերում արտասուքը չորացել էր. գիւղեցիկ Նախշուրը հանգիստ չունէր, նա ոչ քնում էր, ոչ ուտում, ոչ խմում և ոչ խօսում. նրա արտի միակ թնայագին առարկան չը կար. չը կար ֆիլիսոփայ մի քանի ամսից յետոյ յաւիտեան նրանք պիտի լինէր:

Երկու օր անցաւ մինչև գիւղացիների վերադարձը. ամբողջ երկու օր այս ու այն կողմը թափուկուց յետոյ վերջապէս գիւղի մեծ ճանապարհի վրա մի խուռը մարդիկ երևացին. հետեւից նայողին կարծես թէ դրանց մէջ երեւում էր և փախցրած ֆիլիսոփայ. բայց աւանդ այդ ֆիլիսոփայ մի թուրք տղայ, որին հայ գիւղացիք բերել էին հայացնելու և այգիլատով վրէժխնդրի լինելու թուրքերից. գիւղացիների այս պարտքը ոչ այլ ինչ էր, եթէ ոչ ցոյց տալ գիւղի մարդկանց, որ ամօթալի ու դատարկ չեն վերադարձել:

—Մի օր էլ անցաւ: Երեկոյեան Զ... գիւղը

եկեղեցիներու մէջ կարդացուեցաւ Պօպեան կենդակը որով կարծուէր իր ժողովուրդը ջորեայի միջոցին պահք չը պահէ: Այս թուրքութիւնը արթնեցուց մերկներն ալ, որք սկսան մտածել թէ ջորեայի միջոցին առողջաբար սնուող մը կենսաքի պահպանողութեան պէտք մըն է, հետեւեալ Ս. Էջմիածնէն ալ հայ ժողովրդին արտօնութիւն մը արուելը վերին աստիճանի օգտակար կրնայ ըլլալ: Թիֆլիսի հայ մամուլը սկսաւ այդ գաղափարի ջատագով հանդիսանալ, և երէկ ալ հրատարակեցինք թէ կովկասի շատ մը ջորեայներէ խնդրը պիտի ներկայանայ կամ թողնուողական ճեղագահին, որպէս զի հրաման արուել ջորեայի ժամանակ պահքը առժամայ կերպով լուծել:

«Պօպեանները կարգաւորով այս լուրը կը կարմանան. ինչու համար այդ կովկասցիներն ալ մեզի պէս ինքնաբերաբար չեն լուծել պահքերին, կը հարցնեն շատերը: Այս զարմացումը պատճառն այն է, որ մենք լաւ չենք գիտեր թէ կրօնական աւանդութիւնները ինչպէս զօրաւոր կերպով հաստատաւոր են դաւաւացիներու սրտին մէջ:

«Տեղական ու Սիրողը այս պարագայի մէջ ինչ վճիռ պիտի տան: Սիրելի է մեզ յուսալ թէ պիտի մտածեն որ պահքը պարագայէ կըր առողջութեան միջոց մը, կըր մարդկային ընտանրութիւնը հանդարտեցնող դրաման մը հաստատուած ըլլալով, կըր իր կոչումին հակառակ արդեւք մը առաջ կը բերէ, և համաճարակի մը առնի ժողովրդին համար վտանգ մը կըրայ, եկեղեցական իշխանութիւնն ալ որ այս պարագայի մէջ մարմնի ալ բիւշկ մըն է, ամեն բանի առաջ իր ժողովրդին օգուտը պիտի մտածէ, մասնաւոր պարագայի մասին, և չը հարկաւրէ զանաք կամ իրենց առողջութիւնը դոնէն, կամ իրենց խիղճը»:

ՆԱՍԱԿ ԽՄԱՍԳՈՒՆ

Արմաւիր, սեպտեմբերի 30-ին

«Մշակ» լրագրի № 109-ի մէջ, Պ. Ս. Մատան, հրատարակ է հանել այն սկանդալը, որ իրան թուրք և առել Արմաւիրի զարդի վարդութիւնը:

Ինչպէս երևում է յարգելի պարտքը չը գիտէ, մտան հինգ ձիաւոր թուրքեր, որանք մասնաւորական հողերականներ էին:

—Ինչ էք ուղում, հարցնեով (դուրս վաղցե թուրքերի ձուռը գիւղի չիլուրը *):

Թուրքերից միւսը, որն արտաքին հագուստով միւսներից դասազանվում էր, ասեց, ձեք քեթիլին կանչեցեք, բան ունեք նրա հետ: Երբ միւսը վախկոտ Ապրին դուրս եկաւ. «այնպէս ինչի» **): Երբ նրա առաջին խօսքը թուրքերին, որին վերջինները պատասխանեցին նայնպիսի քաղաքակարգութեամբ:

—Մի 13 տարեկան տղայ են փախցրել մեղաւորից, ասեց թուրքերից միւսը, փախը լուծելուց յետոյ, այս կողմերը խօ չեն բերել:

Տանուտէրի երեսի դոյնը թուրք, մի ձեռքով գլուխը քորեց և ամենու կերպարանք առնելով պատասխանեց. խաբար չեմ, ձեք մատար, ինչ եմ խնամում... գիւղը մեծ ա... ով ա գիտում...:

Սոլանները իրար մէջ փախսացին:

—Էր անպիտան իշխան Բեղարի մօտն ա տըրան, միթիթիթայ աստուտեղը մօտիկ կանցնող գիւղացիներին, մնց անեք է:

Սոլաններին տանուտէրը տուն հրախրեց, իսկ ինքը գնաց իր Եսիրդաների» ***): հետ խորհուրդ անելու:

—Պետի, արդ ինչ անեք է, դիմեց տանուտէրը:

—Ինչ պիտի անեք, խորհուրդուր կերպով նկատեց տանուտէրի մտերմ Պետին. պէտք է լլուշներս կորած տղան յետ տանք, թէ չէ՝ կերթան

*) Գիւղ. **) բարի երեկոյ: ***): Մտերմներին:

որ այդ տեսակ խաղերը Արմախի կրկես ուսումնարաններում սովորական բաներ են: Այս անգամ օրինակ շատերից: Գյուլոյի ապագա-ուսուցիչը, Սեֆերեան քահանան, սեպտեմբերի 5-ին հետադրում է Քաթիկոս, մի վարժուհու, օրիորդ Յովհաննիսյանին, հրաժարելով նրան Արմախի վարժուհու պաշտոնի: Օրիորդը սեպտեմբերի 6-ին տալիս է իր համաձայնությունը, և նոյն ամսի 15-ին դալիս է Արմախի: Բայց, երևակայեցեք, օրիորդն է վարժված լինում... Կեռ չհորհակալ պէտք է լինի մի պարսիկ, պ. Նալբանդյանին, որն առ ժամանակ իր հաշիվ պահում է օրիորդին քանի մի օր, մինչև որ հասնում են խեղճ օրիորդի համար ճանապարհածախսը և ճանապարհունքը:

Ինչ անուն պէտք է տալ ճեպուհայ երեյիկին: Վերջին տարիներ Արմախի ուսումնարանները մնալ են կրկես մասնաօրային 500 լուր-վի իրը: Ճանապարհածախսը զանազան ուսուցիչներին տալով, թող բանան մասնակիցները և անուններ: 1884 թվից մինչև այժմ հրաժարվել են և արձակվել տասը ուսուցիչներից անվի և դրանք ամենքը մի մի տարի մնալուց յետոյ, իրանք են հրաժարվել անկապող լինելով ծառայել այժման վարժուհու իշխանության տակ: Թող իրանք ուսուցիչները վիային:

Շատ և շատ բաներ կայ գրելու Արմախի ուսումնարանների մասին, բայց հանգամանքները թղթ չեն տալիս:

Տեղ-Յարուսթիան Խաչերեսանց

ՆԱՄԱԿ ՈՒՐԳՊՈՒՆ

Թոյլ առեք ձեր լրագրի միջոցով յայտնել սրտաբույլի չորհակալը Ներսիսեան դպրոցի վերջին երեք տարվայ ընթացքում ուսանողներին, որոնք գնահատելով եռամսյակ տեսչական ծառայությունը դարձրած պատիւ արին մատուցանելով ինձ իրանց երախտագրություն և համարություն ուղղորդեք:

Յովհ: Սպենդիարեանց

ՆԵՐՍԻՍ ԼՈՒՐԵՐ

Մեզ հարցրում են, որ Ներսիսեան դպրանոցի տեսուչ պ. Յովհաննես Սպենդիարեանին իր երեք տարվայ տեսչական շրջանապարտ աշակերտները մի չորհակալական գրություն են ներկայացրել, որի մէջ նրա երակտիվները և տեսչական օգտակար գործունեությունը յիշելով, չորհակալություն են յայտնում նրան՝ ոչ որպէս լոկ մի լաւ տեսչին, այլ և որպէս բարեխիղճ ուսուցչին և արհիւ մարդուն:

Արիտաւան դանգառ կանոն ու հարա մի լաւ շարաֆէլ վրաններ գնելով՝ ազային էլ կը տանեն: Խորհուրդը վճիռ կայացրեց, թուրքերից պահանջել 1000 մանէթ և արտու գարձան այն պայմանով, որ ոչ թուրքերը գանգատվան և ոչ հայերը սպառնալ էլ եղաւ: Երկրորդ օրը թուրքերը վճարեցին 1000 մանէթ և ազային վերցնելով դարձան իրանց գիւղը, այդպիսով Քիլիկի ծովափը 1000 մանէթով: Գիւղացիները մեծ մասը գոհ չէր այս վճարից, բայց ով կարող էր ձայն հանել ասանուակեր խորհրդի վճաի դեմ:

II

Մի գեղեցիկ առաւօտ էր: Զ... գիւղի արևելեան բարձր սարի վրայից մի ինչ որ կրեւում էր, այդ առաւրտին երբեմն անհետանում էր սարի կատարից, երբեմն անբողբայէս էր կրեւում, սակայն որքան էլ սարը սալեր լինէին, անկարող էին այդ ստուերանման արարածի մէջ կողմանց Քիլիկի ճանաչել: Այն, կը գարնանա ընթերցող, թէ ինչ միտք ունէր երկնասարդի մի սպառնի սեղ կանգնելը, բայց դարձանք խոյուն կանհետանայ, երբ կիմանաս, որ Քիլիկի թուրքերը վախից չէր համարձակվում գիւղը մտնել և սարերը կատարներից միայն ուղղում էր հրճելը իր հայրենի գիւղի տեսարաններով:

Նա լուռ ու մտնջ սարից նայում էր իր գիւղին՝ ամբողջ ուշադրութիւնը լարելով գիւղական մի կրճիթի վրա, որտեղից տան ու դուրս էր անում նրա սիրելի Նախշուրը: Երկնասարդը խեղազարի պէս այս ու այն կողմն էր ընկնում իր սիրելիին աւելի մտայն անողիւ, բայց հնար չը կար:

Տեղական ուսու լրագրիներում կարդում ենք, որ վերջին ժամանակները թիֆլիսի նահանգի կինդանիների, յատկապէս տաւարի մէջ տարածված և բաւական կոտորածներ անող ցարը՝ սկսել է այժմ դալի կերպով նուազել:

ՂՈՒԲԱՅԻՑ մեզ գրում են. «Մեր քաղաքում չորս հատ աղբիւրներ կան, որոնք բաժանված են չորս մահճանների վրա. այժմ հինգերորդ աղբիւրն էլ կամենում են կառուցանել վերին մահճայում, ուր գլխաւորապէս ընակվում են հայերը և ուսանորդները: Զուրն այդ աղբիւրների մէջ հասում է Սուբաթիան կոչված աղբիւրից, որը գտնվում է Ղուբայից մասնաօրային 20 վերտո հետադրություն վրա, անխտանցիկ անտառի մէջ: Զուրը հասում է և գետակի միջով, որի մէջ անց են կացում երկաթե խողովակներ: Հին չէքը անպատճառ հարկաւոր է նորոգել և այդ պատճառով ինչպէս խտում են պատեղ, առաջարկութիւն է եղել պ. Սարգսեանցի և սեղիս գաւառապետի կողմից, որոնք կարծես պայմանաւորվել են աղբիւրը նորոգելու ծախսերի մի մասը քաղաքային գումարից, իսկ միւս մասը պ. Սարգսեանցի անձնական միջոցներից հայթայթելու: Յայտ ունենք որ այդ երկու պարտնները չեն դանայ իրանց յանձն առած դրօքը գրեւն բերելու, որով մեծ անուն և լաւ յիշատակ կը թողնեն Ղուբայում:»

«ԿԱՅԻՅ» լրագրին հետադրում են Երզրումից որ օգոստոսի կէսից մինչև սեպտեմբերի վերջը Երզրումի վրայի վերջում մտան խօչերայից 240 հոգի, իսկ Երզրում քաղաքում գրեթէ նոյն ժամանակամիջոցում՝ 108 հոգի:

Այս օրերս առանձին գրքով լայն տեսաւ ԹԻՖԼԻՍԻՍԻ Բաֆֆիի «Ոսկի արապալ» վէպի ուսու-րէն թարգմանությունը, որը մաս մաս տպագրվում էր «НОВОЕ ОБОЗРЕНИЕ» լրագրում «ЗОЛОТОЙ ПЕЧУХЪ» վերնագրով: Վէպի թարգմանորն է պ. Մ. Կարա-Մուրզա: Գրքի վերջը նշանակված է 1 լուրով:

Կ. Պոլսի «Արևիկ» լրագրում կարդում ենք որ Կ. Պոլսի հայոց պատրիարքարանի ղեկավարունը աւարտել է այն տեղեկագիր գաղտնաթուղթները, որը մանրամասնաբար նկարագրում է Մատթէոս և Գեորգ կաթողիկոսները Կ. Պոլսի մէջ եղած ընդունելությունները:

ԲԱԳՈՒՅԻՑ հետևեալ տարախիղճի ղեկը են հարցրում մեզ. «Սեպտեմբերի 29-ին շուշեցի մի նայ երկուտարը, միանգամայն երեք ուսու կին սպանեց: «Տեօմիլ լուսը» կոչված թաղում իր սիրունու ընակալանում նստած ժամանակ՝ մէջ-ները մի ինչ որ բանի համար վճ է ծաղում:

Չը նայելով մէկ տարի էր անցել Քիլիկ անհետանալու օրից, սակայն Նախշուրը ոչ մէկի հետ չէր ուզում նշանովը: Նա հանկերությունը սուտում էր և եթէ սպասած առաւրտան չը գար էլ, դարձեալ նա ոչ չէր հետ: չէր ուզումայ իր անհաման Քիլիկի փոխել: Մինչդեռ երկուտարը աղջկայ սիրտը ապրում էր յուսով, ամեն րօպէ սպասելով իր փայտեղած առարկային, Քիլիկ սիրտը մի այլ ցար էր մտնում ամեն րօպէ կըր նա իր դուրսից անցըն աջըր առաջ էր ունենում սարսափում էր, հիւանդոտ դող էր անցնում նրա կրակներով և կրտախեղաքը գրունեան մէջ վազում էր ղեպի տարի կատարը՝ գեթ անտեղից հրճուելու իր սիրտին հետից տեսնելով: Համարեն ամեն օր Քիլիկ այդ կրկնում էր և ամենաշատ ժամանակամիջոցը կրկու օրից աւել չէր տեսնու Քիլիկ այն վարժուհըր դիտում էին գիւղի հովիտները և տաւարածները, բայց նրանց մտքովն անգամ չէր անցնում թէ մայր թուրք սղան իրանց նախկին ընկեր տաւարած Քիլիկն է, և յիրաւի նրա հայ կերպարանը այնպէս փոխվել էր, որ կարծես ի ծնէ թուրք լինէր նա: Նախշուրն հայր կարագետը արդէն ճանձրացել էր Քիլիկու սպանելուց և նոր փեսացու էր փնտրում: Զանիցս անգամ նա առաջարկել էլ Նախշուրին նոր փեսացուներ, սակայն Նախշուրը լայ լինելով մերկեց հօր առաջարկը և աղաչանքներով կանխարգելեց հօր դիւրեկան կոչու սիրտը:

Մի օր Նախշուրը իր ընկերակիցների հետ դիտեց իր մտակալ սարի անտառը աշամողիկ քաղիւտ: այդ այն սարն էր, որտեղ Քիլիկն առաւօտները կանգնում էր, յանկարծ Քիլիկն իր սուտ-

սիրունին կէս հանար կէս լուրջ ստում է. «ուզում ես ինձ սպանեն»-ասելն ու ստորճանախ իր վրա ուղղել մէկ է լինում: կինը ընկնում է կիսամեռ: Երկուտարը կարծեւով թէ ինքն է պատճառն այդ սպանութեան և թէ սիրունին առողջանալով (վերջը մահացու չէ լինում) իրան կարող է բանտարկել տալ, հանում է դաշոյնը և բուրբուղին վերջ տալիս նրա կենսոյին: Ատրճանակի ձայնի վրա բակում ընակվող մի ուսու կին դալիս է որ տեսնէ թէ ինչ է պատահել: Երկուտարը հրաժարում է նրան ներս ու դաշոյնը ցցում կնոջ սրտի մէջ ու սպանում, և մինչև որ ուզում է այդ դիակները ծածկել, գալիս է նոյն բազում ընակվող կերպը կինը՝ երկուտարը դրան էլ հրաժարելով ներս, նոյնպէս սպանում է. յետոյ դիակները ծածկում է, անցնում միւս սենեակը, հագուստը փոխում ու հանցիտ հոգով գնում կրկնուրը կայարանի մօտ իր ծանօթների հետ տեսնելու, այն տեղից էլ կառք է նստում, որ դնայ առաջին կայարանն ու այնտեղից վախչի: Բայց դեռ քաղաքից դուրս չեկած, ռատիկաները բռնում են նրան և բանտարկում: Այդտեղ մարդասպանն ինքն ամենայն ճշուրթեամբ խոստովանում է բողբոյն:»

Հայոց Բարեգործական ընկերությունը հարգում է տեղական հայոց լրագրիներին, որ ընկերություն կողմից ուղարկած աստիարական խումբը շարունակում է իր արշաւանքը: Այժմ խումբը կապում են և այդտեղ ընկերություն ստորագրողները արեւմտան արեւելն 114 աներ, որոնք համարաւ բարբոյն էլ չքաւոր հայերն աներ են: Այդտեղից խումբը պիտի ուղևորվի Նոր-Բայազետ և նրա շրջակայ գիւղերը, որտեղ նամակապէս պիտի արեւմտան անի վարակված աները և բժշկական օգնություն հասցնէ հիւանդներին:

Անցեալ կիրակի, սեպտեմբերի 27-ին, հանցիտաւոր կերպով օրհնվեց ԹԻՖԼԻՍԻ դատաստանական հաստատությունների համար Ստարո-Արտնախայա փողոցում կառուցվող հակապահան շէնքի հիւրը: Այդ հանդէսին ներկայ էին՝ կառավարչապետ օգնական կոնս. Տաւադիան, Արատանի էկզարքը, և բարձրագոյնիսան որեւէ շատ անձինք:

«Տարալ» պատկերազարդ շարաթաթերթի վերջին, 38-րդ համարը լայն տեսաւ առանց պատկերների:

«Տարալ» շարաթաթ երթին գրում են Գանձակից, որ այնպէս ևս թիֆլիսի օրինակին հեռեկալով, դիմապայտում կէսօրին, մեծ դատամիջոցին տար նախանշաչ է արվում աշակերտներին: Գրտ համար պէտք եղած ծախսերի մի մասը դիմապայտական վարժութիւնն է յանձն սուել, իսկ միւս

րութեան համեմատ եկաւ այդտեղ և տեսնելով գիւղական աղջկանց այդ խաղերը, փոքր ինչ շեղովից, աղջկերանցից մինը թուրք տղային տեսնելով ճիշտ արեւելե և վայր ընկաւ, մնացեալները մի րօպէում ցլովեցան, բայց Քիլիկն անշարժ և շուտած կանգնած նայում էր այդ վայր ընկնող աղջկան և նրանք մեծ երբեք նրա դարձանքը, երբ տեսաւ իր սիրելի նշանածին: Նախշուրը ճանաչեց Քիլիկն և ուշով հայեացք ձգելով թուրք տղայի վրա, բուռն սպասարթութիւնից վայր ընկաւ, միւս աղջկաները փախան դիտը, որ ինչայտան Նախշուրն հետ պատահած դէպքը: Երկար ժամանակ աղջկիւ ուշքը չէր գալիս, մինչև որ Քիլիկն նրան վերցնելով տարաւ մօտիկ աղբիւրը և ցուրտ ջուր սրակելով վրան կաղտորեց:

— Զմանցիցի ինձ, դողալով հարցրեց Քիլիկն պիտի բռնելով աղջկայ ձեռքերը:

— Ո՛ր էս, ընք... սիրելիս, հարկեւ արտասանեց Նախշուրը: Հերոսից յանկարծ ձիււղորներ երեկեցին, Քիլիկն այս տեսնելով՝ մնաս բարեկ անց Նախշուրին և որքան ոյժ ունէր փախաւ: Գիւղացիք իմանալով թուրք տղայի աղջկերանց վախեցնելը և Նախշուրն ուշաթաթովը, մի քանի ձիււղ մարդիկ ուղարկեցին, որ աղջկան ազատեն, սակայն ուղարկեցած Նախշուրը արդէն ներքե էր վազում սարի կատարից, երբ պատահեց գիւղացիներին:

— Հը ինչան, աղջկ, հարցրեց նրա հայրը: — Ոչինչ, ծածկից խորամանկ Նախշուրը, մի թուրք տղայ էր այստեղ, երբ մեք աւել էինք քաղում, ևս վախից վայր ընկայ, բայց թուրքն էլ խոյուն փախաւ:

մասը հոգում են աշակերտների ծնողներն ու ինամակները:

Լրագրիները հարգրում են, որ ժողովրդական լուսաւորութեան միակարողութեան կարգադրութեամբ այսուհետ պետական բոլոր դպրոցներում հինգարթի օրերը աշակերտների պարագմունքները պիտի ցերեկայ ժամը 12-ին դադարեն, որպէս զի աշակերտները կարողանան ղէթ մի օր շաբաթվայ ընթացքում հանգիստ առնելու միջոց ունենալ:

«НОВОЕ ОБОЗРЕНИЕ» լրագրին գրում են Երևանից, որ այդ քաղաքում խօչերան ոչ թէ միայն չէ դադարել, բայց մասամբ և սաստկացել է վերջին ժամանակները: Այդ երևոյթը վերաբրում են մասամբ այն հանգամանքին որ երևանցիք սկսեցին այժմ աղահուլեամբ մրկեր ուտել, բայց, աւելացնում է թղթակիցը, չը պէտք է մտանալ և այն, որ Երևանը վերին աստիճանի կեղտոտ քաղաք է: Խօչերայի ժամանակ աստիարները մաքրեցին քաղաքը միայն արտաքուստ, իսկ Երևանի կլասիկան, հնադարեան կեղտը՝ մնաց անձեռնմխելի:

Մեր քաղաքային վարիչները դրօնելով միմիայն Գօրվ լինակի պրօպագանդա և Գօրցօվայա փողոցով չեն տեսնում ինչ անխաղաղութի կեղտոտութիւն է սիրում թիֆլիսի միւս փողոցներում: Մնամաւոր սարակալի անտաքու կն Ալեքսանդրեան այդու շրջակայ փողոցները: Այդ այդու այն կողմը, որտեղ ինչ որ բարձրներ կան՝ դարձուրեւ է իր կեղտոտութեան կողմից, փողոցում, ցած կտուրների վրա ուղղակի անված են անաղին քանակութեամբ մարդկային արաւաթութիւններ: Առտանելի քաղաքապետութիւն է բուրում այդ տեղերից: Ո՛ր են մեր քաղաքային վարիչները, ուր են մեր սանիտարները... Մեթէ սրովհետեւ խօչերան անցել է, քաղաքը պէտք է այժմ աւելի էլ անտաքուր վիճակին մասնակի...

ՇՈՒՇՈՒՅ մեզ գրում են սեպտեմբերի 30-ից հետեւալը. «Երեկ ոտովնամապաւը՝ բժիշկներից մշակված հրահանգներ բաժանեց ժողովրդի մէջ, որոնք մէջ բացատրված էր թէ ինչպէս պէտք է պահպանել մաքրութիւնը, որպէս զի եկող տարի խօչերան չըլան: Ուսումնարանները անտեսները, ջրաները, բակերը և արտաքոյնները ղէզինգիկցիայի են ներթափել: Լուսմ երբ որ դիւրեւումն էլ ղէզինգիկցիայի են ներթափում ուսումնարանները:»

Արտասահմանեան հայոց մի լրագրում կարդում ենք. «Նորմանա՝ Հայրիկ Երուսաղէմի մէջ իբրև սխաւարդ մնացած միջոցին իր «Հրտարակ-երկրին աւաակաց» գրքը կերկրորդ տպագրութիւնը

Նախշուրը խաղեց, որովհետեւ յոյս ունէր, որ դաբձկալ կը տեսնէր սղային այդտեղ, իսկ եթէ մասնէր, գուցէ դիւղայիները նրան սպանէին թուրքամարտ համար:

Նախշուրը չը տեսնէր, երբորդ օրը առանձին էլաւ սարի կատարը և անչափ ուրախացաւ, կըր թիկերի մէջ թափկացած տեսաւ իր սիրելի Քիլիկն: Թէ որպիսի տեսարան էր երկու երկուսարդներ իր այս հանգիւղում, դժուար է նկարագրել: Քիլիկն լայ էր լինում նրա խօսակցութիւնից Նախշուրը շատ նոր բաներ իմացաւ: Թուրքերը Քիլիկն մեծ հարստութեան տէր էին դարձրել, նրան ախմայ ամբանայրել էին 2 թուրք աղջկաների հետ, որոնց կրկնը անգամ Քիլիկն չէր ուզում տեսնել:

Մնաս բարեաւ Նախշուր, տեսի Քիլիկն և անյայտացաւ:

III Երեք տարի էր անցել Քիլիկու թուրքամարտ: օրից, Զ. գիւղը մի ձիււղար մտուց դա մի թուրք էր, որ հայտնաւոր ցանկութիւն յայտնեց. գիւղացիք քահանան ուրախութիւնից չէր իմանում ինչ անի, սակայն դա թուրք չէր, այլ թուրքացած հայ, այդ ազան կողմանց Քիլիկն էր, որն իր ամբողջ ժամանակը թուրքերին թողնելով մի ձիւղ միայն փախել էր իր հայրենի գիւղը:

Քիլիկն ճանաչեց, միմիայն սիրուն Նախշուրը որը և սրովկից նրա հետ: Այս րօպէս այս աղային կարելի է տեսնել Զ... գիւղում: Եր նա անվրդով վարում է իր երկազորական խաղաղ կենսը:

Կոն: Կիւ:

հրատարակելի դատ, «Պատկի և թուռիկ» անուն մի նոր գիրք այ պատրաստած է որի մէջ մեծ հայրեն (պատկի) աւանդած խրատներ կան:

Կայսերական կողմանեմ Գերատեսնական ընկերութեան անդամները հրատարակում են ներկայ լինելու հերթական ընդհանուր ժողովին, երեք-չարթի օր, հոկտեմբերի 6-ին, երեկոյեան 7 1/2 ժամին: Ընթացիկ հարցերը զննելուց յետոյ, ժողովը պէտք է 1) կատարի ընտրութիւն թիֆլիսի ազգերովական դպրոցի հոգաբարձուի, 2) լսէ պ. Ա. Գալանթարի դիմուցումը Ձիարչաւային ընկերութեան ձեռքի ցուցահանդէսի մասին և 3) լսէ յանձնաժողովի դիմուցումը՝ Ձիարչոյի ցուցահանդէսում կողմանեմ բաժին բանալու մասին: Ներկայ կարող են լինել և կողմնակի անձինք:

Կիրակի, հոկտեմբերի 4-ին, թիֆլիսի քաղաքային թատրոնում, տեղական ոյժերից բաղկացած հայոց դերասանական խումբը առաջին անգամ ներկայացրեց իսկանի «Վոկտոր Շուկման» պիէսան, թարգմանութիւն Ս. Հախումովի: Ի նկատի ունենալով, որ դա սեղանի առաջին խաղն էր և որ վաղուց ի վեր չեն եղել հայոց ներկայացումներ, և վերջապէս ի նկատի ունենալով պիէսայի նորութիւնը, առիթ կար կարծելու, որ թատրոնը ի կը լինի հասարակութեանը բաց, սպասածին հակառակ, թատրոնում շատ քիչ հասարակութիւն կար, և ինչպէս լսեցինք, մուտքը 200 բողբի էր միայն:

Թիֆլիսի հասարակութեան մէջ խոսում են մի անախորժ զեպքի մասին, որը պատահել է մեր քաղաքային կրթիտական ընկերութեան մէջ: Այդ զեպքի մասին և տեղական ուսու մասուրը սկսել է արդէն ակնարկութիւններ անել: Պատմում են որ յիշեալ բանկի մէջ ծառայողները մէկը շատ անկանոն կերպով էր վարում հաշուետեսանները, որի համար և արձակված է արդէն բանկից, իսկ բանկի վարչութեան անդամները մէկը, որը նոյնպէս հեռացրած է այժմ, ներկայացրել էր բանկի կասացին և փողը առայել բաւական խոշոր գումարի կուսուցանէր, որոնք մի անգամ արդէն վճարված են եղել: Ուրեմն մի և նոյն կուսուցանողը երկու անգամ է վճարված եղել: ազդարարը բանկը կրում է դժալի վնաս: Այս բողբի, ինչպէս լսում ենք, բանկում կատարվում է կատարաւարական ընկերութեան վարչոյնի նշանակի կրթիտական ընկերութեան վարչոյնի ընդհանուր ժողով, որտեղ պիտի քննուի վերոյիշեալ գործը:

Հոկտեմբերի 4-ին, Կիրակի դաշտում տեղի ունեցաւ երկրորդ ձիարշաբ, որին մասնակցում էին հինգ խմբեր: Առաջին խմբին մասնակցում էին երեք ձի, և առաջին պիտը 400 բ. ստացաւ: Երկրան Տուգանովի «Ելբրուս» ձին: Երկրորդ խմբում, առաջին պիտը 275 բ. ստացաւ կուրուսովի «Վեհիկա» ձին: Գրորդ խումբը կրում էր «Ժողովրդական» անուն, որին մասնակցում էին 6 ձի: Գրանց թուումն էր և մի թուրք ձիաւոր, մի նիւար, հրահրտ երկուստար, որը պտոյտի կէտում ձիուց վայր ընկաւ. իսկ ձին, այնքան տաքացել էր, որ առանց արիւժ միտ ձիերի հետ ամբողջ պտոյտն անցաւ: Հինգերորդ խմբին մասնակցողները 30 հոգի կազմակեր էին, որոնք մի և նոյն մասնակի դանդաղ վարչութիւններ էին անում, նշան դնելով: Գրանցից աշուղակներին բաժանեցին ժամացոյցներ և այլ իրեղեններ: Ձիարշաբն ներկայ էր մեծ քաղաքի:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԻՐԸՆԱՆԻ ԹԱՂԱՌՈՒՐ
Սեպտեմբերի 25-ին կատարուեց Պարիզում Իրենանի թատրոնը: Ես շատ շքեղ և փառաւոր էր, թէ և կրում էր բուն քաղաքացիական բնակարանութիւն և հանգուցեալ ցանկութեան համեմատ կատարուեց առանց հոգեւորականութեան: Դազալը զրկւած էր Collège de France բարձրագոյն դպրոցի դասիկաներից միտում, որի պատճառը ծածկված էին սե մահուտով: Գազալի շուրջը զարդարված էր կանաչով և ծաղիկներով: Հանգուցեալին վերջին հրատարական ողջին տալու համար եկած էին միլիտներ, զենքերակներ, ուսումնականներ և բազմաթիւ պատգամատարութիւնները այլ և այլ ընկերութիւններին:

հաստատութիւնները և կորագրացիաները: Երաժշտութեան և դամբանական հատերի տարտուտից յետոյ յուզարկարութեան հանդէսն անցաւ Պարիզի փողոցներով դէպի Մոնմարտի գերեզմանոցը, որտեղ ժամանակակարգային թաղվեց հանգուցեալը: Գնացքի ամբողջ տարածութեան վրա կանգնած էին զօրքի շարքերը և խոնրած էր անգլիս բողմութիւն: Կատարութիւնը դիտարարութիւն ունի առաջարկել սողային ժողովին քանի մի մասնակից յետոյ Պանթիւն տեղափոխել Բրնանի մարմինը, ինչպէս նաև Միշլերի և Կիւնի մարմինները:

ՅՈՒՆԱՅ ԳՊՈՒՑՆԵՐԻ ՀԱՐՅՈՒՐ

Բուրգասից սեպտեմբերի 18-ից (30-ից) հեռագրում են «Times» լրագրին հետեւեալը: «Բուրգասի կառավարութիւնը դեռ ևս ոչինչ վճարական քայլեր չէ արել Բուրգասիում եղած յուսաց դպրոցներին նոր դպրոցական օրէնք կար ձեռնարկել վերաբերմամբ: Կրտսերութիւն կար վերջացնել օրէնքի այն յոդուածները, որոնք նպատար ունենում են յոյններին, բայց յունաց կառավարութեան գործունէութեան եղանակը յարուցեց աննկատելի դժգոյսով Բուրգասիում և այժմ Բուրգասիում դժուար կարգութեան մէջ է գտնվում: Ստամբուլով վճան է սպասել առէլի պետն ծառայանակի: Առժամանակ յունաց դպրոցները Բուրգասի չըլնում են նորից բացվում են և յունաց կառավարութիւնը յոյս ունենալով, որ Բուրգասիում վերջապէս դիպուածներ կան» դադարել է բողբելուց»:

ԻՏԱԼԻԱ ՆԻ ԵՐԵՎԱՆԵԱՆ ԳԱՇՆԱԳՅՈՒԹԻՒՆ

Իտալական ժողովրդի գրեթէ բոլոր խաւերում երեքպետեան դաշնակցութեան դէմ յուզումները հետզհետէ սաստկանում են: Նմանապէս սաստկանում է ժողովրդի մէջ թշնամական տրամադրութիւնը Ատալիայի դէմ: Միւսն քաղաքում հրատարակուող և խտրալուծում շատ տարածված «Secolo» լրագիրը բացարձակապէս յարձակվում է որ և է նոր ծախսերի դէմ սպառազինութեան համար և հանդուած է խտրացիներին կազմակերպել ամբողջ երկրում քաղաքական ընկերութիւններ երեքպետեան դաշնակցութեան դէմ բռն կերպով բողբելու համար: Մի այլ խտրական թերթ, այն է «Patria» լրագիրը, շատ խիստ կերպով յարձակվում է Ատալիայի դէմ, սպառնացանելով որ երեքպետեան դաշնակցութիւնը խտրալուծուի ոչինչ օգուտ չէ բերում և այդ դաշնակցութիւնից օգուտը միմիայն Ատալիան է:

ՀԱՅՈՑ ԼԵՂՈՒՆ ԲՈՒՂԱՐԱՍՏՈՒՄ

Կ. Պօլսի «Հայրենիք» լրագրում կարդում ենք հետեւեալ յորուածը:
«Կիւմանայ, թէ բուրգասի կառավարութիւնը որոշած է, որ Բուրգասի և Արևելեան Իտալիայի մէջի հայոց դպրոցները մէջ հայոց լեղու դասարանութիւնը ջնջվի: Այս բողբը թէ և վերապահութեամբ կը ծանուցանենք, սակայն, դժբաղդաբար, ճշմարիտ ըլլաւ է:
«Ինչպէս կը տեսնուի քանի մը օրէ ի վեր ներքին լուրերու բաժնին մէջ հրատարակված լուրերին, յունական դպրոցներն արդէն այդ դժբաղդ կացութեան մասնակց են: Յունաց պատրիարքանի խառն ժողովը իր վերջին նիստի մէջ դրադեցաւ այդ խնդրով և այդ առիթով ըլլաւու էր յունաց պատրիարքի այցելութիւնը մեծ-կարգաւորուի:
«Օսմանեան պետութեան մէջ հայոց և յունաց դպրոցները կատարեալ ապատութիւն վայելելով, Բուրգասի, իբր անանչատ մասն օսմանեան պետութեան, պարտաւոր է յարգել այն առաւելութիւնները, զոր վն. սովորանի նպատակները կը վայելեն կայսրութեան ամեն կողմերը: Տարակուս չունենք, որ սրբազան պատրիարք հայր իր կողմէն հարկ եղած դիմում պիտի ընէ կայսրական կառավարութեան մօտ»:

ԲԵՐԱՅԻ ՀԱՅՈՑ ԹԱՏՐՈՆԸ

Կ. Պօլսից հարգում են, որ Բերայի մէջ հայերի ունեցած նոր թատրոնի շքեղ շէնքը, որ Ս. Երբարութիւն եկեղեցու կողմէն էր և տարեկան 1000 ոսկի եկամուտ էր բերում, անպայտ պատճառով կրակ է ընկել և գրեթէ ամբողջովին այրվել է: Թէ և շէնքը սպահովարված էր, այնուամենայնիւ 1500 ոսկու չափ վնաս է հասել աղբիւր, զը հաշուով տարեկան 1000 ոսկի եկամուտը, որ կորած պէտք է համարել այս տարվայ համար:

ՀԱՅԵՐԸ ՉԻՎԱԳՅՈՒՄ

Գաղթականութեան և պանդխտութեան սիրահար հայը հասել է արդէն և Չիկագո: Ահա թէ ինչ ենք կարդում արտասանանեան լրագիրներում այդ հայերի վիճակի մասին: «Չիկագոյում կան շատ հայեր, որոնցից մեծ մասը կը գործեն քաղաքից դուրս Wire Mill-ում, որ կարելի է ասել զփոխքում: Չիկագոյի հայերը համեմատած միւս անգղանքի հայերի առէլի աննկատելի վիճակ ունեն. ինչպէս ուրիշ քաղաքներում, նոյնպէս էլ հոս հայերը կարծես կախարդուած են որ անպատճառ գործարաններ կեղտոտ օդին մէջ գործեն, ամենաառողջ կազմուածք ունեցողները մի քանի ամիս գործելով թաքալաւ են ստանում: Շատերին յարգը եղած է որ դաւանները երկնան մաքուր օդի տակ գործեն. սակայն իրենք չեն համարում անոնք պատճառելով թէ Չիկագոյի մէջ կուզեն գործել, ոմանք ի թէ տեսները: Կան գործակալութիւններ որոնք խորանայիւր մարդից ստանում են 2 տուրք և ճիւղ ուղարկում ուր հարկն է. այդ հարկին միջոց իսկ դրամական փոքր օդնութիւն էլ եղաւ որ թողնեն և զնան բայց չընդունեցին: Սրանք սիրում են գործարանի տաճան աշխատանքը և 15—20 հոգի մի սենեակում ապրել, որով փչանում են ֆլուքրացաւ և բարոյապէս, նիւթական կողմէն էլ անխիթար վիճակ ունին, որովհետեւ շարունակ գործ չը կայ և կամ իրանք հրանաւանում են»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Գերմանական կայսրը մի հրեայ սպային՝ իր թիկնապահ է նշանակել: Կարծում են որ այդ կերպով վիշնիւր կայսրը ուղեց ցոյց տալ թէ հակառակ է հրեաների դէմ Գերմանիայում մղված պայքարին:
Բուրգասիում արգելված է ֆրանսիական «Temps», «Figaro» և «Debats» լրագիրների մուտքը:
Եւրոպական լրագիրները հարգում են, որ գերմանական վիշնիւր կայսրը դիտարարութիւն ունի եկող տարի ուղեւորել Ամերիկա՝ Չիկագոյի համաշխարհային ցուցահանդէսն այցելելու համար:
«Հիւսիսային գործակալութիւնը» հետեւեալ նշանաւոր հեռագիր է հարգում Բերլինից. գերմանական բոլոր կուսակցութիւններին միահամուռ դիտարարութեան պատճառով կառավարութիւնը որոշեց յետ առնել զօրքի սպառազինութեան վերաբերմամբ իր մշակած նոր օրինակները:
Խոլերայից յետոյ մեծ աղքատութիւն է տիրում Համբուրգում: Լրագիրներն ասում են, որ 20,000 բանուրներ մնացին առանց գործի: Համբուրգի բարեգործական ընկերութիւնը ժողովեց մօտ 80 հոգաբ բողբի չափերով ունեւու համար, բայց այդ փողերը չնչին են համեմատելով դժբաղդների կարիքի հետ: Փողերն արդէն բաժանված են, իսկ կարօտեալները թիւը դարձեալ մեծ է:
Շվեյցարիայի Բերն քաղաքում նորերս կայացած խտրալուծեան միջոցապէս կոնգրեսը, փակելով իր նիստերը դիմեց չըջարկականով և բողբական բոլոր պետութիւններին, յորդորելով նրանց պահպանել խաղաղութիւնը: Շատ աննշան բացառութեանը, սակայն է չըջարկականի մէջ, Եւրոպայում ոչ ոք պատերազմ չէ ցանկանում, իսկ ընդհակառակն բոլորն էլ ցանկանում են խաղաղութիւն, հանդուտիւն և սպահովութիւն:

Հեռագիրը հարգողեց մեզ արդէն անգլիացի բանաստեղծ Տենիսոնի մահվան մասին: Այժմ գտնում ենք լրագիրներում մանրամասնութիւններ նրա կենսագրութեան մասին: Տենիսոն մեռաւ 83 տարեկան հասակում: Ես իր ուսումը ստացել էր Կեմբրիջի համալսարանում և հարուստ մարդ լինելով անգլիացի էր:

Ներով այնուհետեւ իր ամբողջ կեանքը անց էր կայրել Լճուցից ոչ հեռու գտնվող իր կարուածքում, մի մի անգամ ժամանակ անցկացնելով Ուսա կղզու վրա: Ես շատ յետ քայլած կեանք էր վարում և շատ քիչներն մատչել էր: Նրա բանաստեղծական գրուածները ժողովածուն հրատարակվեց 1886 թ-ին, իսկ թատրոնական գրուածները ժողովածուն՝ 1887 թ-ին: Կեմբրիջի համալսարանի վարչութիւնը որոշ հանգուցեալ բանաստեղծի կիսարձանը համալսարանի դասիկաներից միտում, իսկ Օկսֆորդի համալսարանը շարձեց Տենիսոնի պատուաւոր դոկտորի տիտղոսը: 1884 թ-ին կառավարութիւնը շարձեց հանգուցեալին Անգլիայի «պէրի» ակադեմիա: Հանգուցեալ բանաստեղծը մեծ հռչակ ունեց թէ Անգլիայում և թէ ամբողջ Եւրոպայում:

ԻՍՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ

Նորերումս Իրանիայի Գուրին քաղաքում մի հայ, պ. Սերովբէ Սերովբեան, ամուսնացաւ մի իրանցացի աղջկայ, Նիլաբեթ Բեթլին Ֆօլի օրիորդի հետ: Պատկն օրհնող իրանցացի քահանայան, պատուելի Հեթում Ստեփան, գիմնով ամուսնացողներին, հետեւալ փոքրիկ ստեղծաբանութիւնն արեց. «Ինձ վիճակվում է միայնել իրանցական Արմենիայի հետ: Ես դա կը լինի մի քաղաքում միապետութեան. նշանածը կը միայնել իրանցիկայ կրտսեարդութիւնն ու գեղեցկութիւնը: Արմենիայի տիկնութեան, հաստատամտութեան և բնաւորութեան գործիւն հետ»:

Երկրորդում հրատարակվում են 92 լրագիրներ, որոնցից 56 հատ լայն են տեսնում կայսրու քաղաքում, 18 հատ՝ Ալեքսանդրիայում, և 8 հատ՝ Պորտ-Սալայում: Այդ բոլոր լրագիրներից 40 հատ հրատարակվում են այսպիսին լեղուով, 24 ֆրանսիերէն, 16 յունարէն, 10 իտալերէն և 2 անգլիերէն լեղուով:

Պարկաստանի մի քաղաքի քաղաքապետն այն աստիճան յանգուցեալ է, որ փողոցում անցողներին կանգնեցնում և ստիպում է նրանց դուրս տալ իրան: Մի անցողին, որն իրան հանդիպելով՝ գլխարկը չէր վերցրել, քաղաքապետը-խանը կատարած դիմում է անելով:
— Ինչպէս ես համարեալկաւ ինձ դուրս չը տալ չը դիտես, միթէ, որ ես քաղաքի սէրն եմ...
— Եթէ քաղաքի տէրն ես, պատասխանում է անցողը, ապա ինչի խօսքայի ժամանակ մեզ սիրութիւն անելու փոխանակ, ինքը փախար քաղաքից ու մեզ անիտում թողեցիր...»

Մի տիկին խտտովանում է քահանայի մօտ: Մի առ մի իր բազմաթիւ մեղքերը քահանային ասելուց յետոյ՝ տիկինը կանգ է առնում:
— Արտուղ ինչ է, յանկարծ հարցնում է քահանայան...
— Տէր-հայր, կարծես որ իմ անունս մեղք չէ, որ այն էլ ձեզ ասեմ, պատասխանում է խտտովանողը:

Մարաքաքի լրագիրները հարգում են, որ հուլիսուսը նկարել Ալեքսանդրիայի ուղեւորելով Ամերիկա, ուր դիտարարութիւն ունի իր նկարներին պատկերաստեղծը կազմակերպել, ծանապարհին մի առ ժամանակ մնաց Պարիզում: «Figaro» լրագիրը հարգում է, որ Պարիզում նրա պատկին ճաշ տուեց պ. Գրիւնվայը, որը հուլիսուսը նկարչին երկու պատկեր պատուիրեց: «Ուսաց նաւատարմը Ամերիկայում սպասութեան համար միշտ պատերազմի ժամանակ» և «Ամերիկական նաւերը, որոնք հաց բերին Ռուսաստան 1892 թ-ին»: Այդ երկու պատկերները հանդէս կը դրվին Չիկագոյում նկարչի այլ պատկերների հետ, որոնք վերաբերում են Ամերիկայի դիւան պատմութեանը:

ՄՇԱԿԻ ՀՆՈՒՍԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՒՍԻՍԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ
ՊԵՏԵՐՈՒԹՅՈՒՆ, 2 հոկտեմբերի: Սրել թէ նրանում բացվեց Մոսկույի Ալեքսանդրիայի առևտրական բանկի բաժինը:
ՎԻԵՆՆԱ, 2 հոկտեմբերի: Թարածառանց Յեւաթուրիչն այսօր, առաւօտեան 6 ժամին ժամանեց Հելսինգին երկաթուղու կայարանը և չը դուրս դալով վազօնից, միացած գծով անցաւ դէպի Հարաւային երկաթուղու գիծը, որտեղից 7 ժամին ուղեւորեց Խաւիտա:
ՊԵՏԵՐՈՒԹՅՈՒՆ, 3 հոկտեմբերի: Նոյն կայսրական Մեծութիւնները Մեծ Իշխան Կոնստանտինովի հետ, երեկ երեկոյեան 6 ժամին վերադարձան Գատսինօ:
ՀՈՒՍ, 3 հոկտեմբերի: Բրինձից օտարած տեղեկութիւններն նայելով, այնուց եկաւ ուս...

